

Dosarul nr. 1ra-2160/2021
1-21040794-01-1ra-30112021

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

02 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Plămădeală Ghenadie, Țurcan Anatolie

Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul *Vlas Elena* în numele inculpatului Stecolișcic Efim, și de către inculpat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 28 septembrie 2021, în cauza penală în privința lui

Stecolișcic Efim XXXXX, născut la XXXXX, anterior condamnat prin sentințele judecătorești Bălți din:

-**30.04.2004** în baza art. art.195 alin.(2), 27, 186 alin. (2), lit.a),b),c),d), 84 alin.(4) Cod penal - 8 ani închisoare în penitenciar pentru minori (4 ani, 5 luni și 12 zile - prin actul de amnistie);

-**23.05.2008** în baza art.186 alin. (2), lit.a), c), d) Cod penal - 1 an închisoare;

-**26.02.2009** în baza art. art.186 alin.(2), lit. c), d), 187 alin.(2), lit.e), f), 84, 85 Cod penal – 3 ani 8 luni închisoare;

-**25.04.2013** în baza art.186 alin.(2), lit. c) d) Cod penal - 2 ani și 6 luni închisoare;

-**09.11.2016** în baza art.186 alin.(2), lit.b), c), d) Cod penal – 3 ani închisoare, reținut la 28.09.2021.

Termenii de examinare:

prima instanță: 18.03.2021 – 29.06.2021;

instanța de apel: 05.08.2021 – 28.09.2021;

instanța de recurs: 30.11.2021 – 02.02.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorești Bălți, sediul Central din 29 iunie 2021, Stecolișcic Efim a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 186 alin. (2), lit. b), c), d) și 312 alin. (1) Cod penal și în baza acestor Legi cu aplicarea art.364¹ alin.(8) Cod penal a fost condamnat la o pedeapsă după cum urmează:

- în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal – amendă în mărime de 500 u.c. egal cu 25.000 (douăzeci și cinci mii),

- în baza art. 312 alin. (1) Cod penal – amendă în mărime de 500 u.c. egal cu 25.000 (douăzeci și cinci mii), fără privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate.

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de amendă, în mărime de 600 u.c. egal cu 30.000 (treizeci mii), fără privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și inculpatul XXXXX, în privința căruia hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. În sentință, prima instanță a constatat în fapt că:

Stecolișcic Efim în perioada de la sfârșitul lunii ianuarie 2021, până la 14 februarie 2021, ora 22:00, împreună și de comun acord cu XXXXX, având ca scop sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului stabilit și folosindu-se de faptul că nu erau observat de nimeni, prin culegere de chei, au pătruns în apartamentul XXXXX de pe str. XXXXX, din mun. Bălți, de unde pe ascuns, din dulapul situat în salonul locuinței, au sustras un set de 6 pahare cu picioruș, volumul de 100 ml., la prețul de 250 lei; un set de 6 pahare cu volumul de 100 ml., la prețul de 250 lei; un cazan de culoare verde, confecționat din diverse metale printre care și titan, la prețul de 700 lei și două calorifere confecționate din fontă, în sumă totală de 1600 lei, după care cu bunurile sustrase au părăsit locul săvârșirii infracțiunii, cauzând astfel părții vătămate Mironov Iurie XXXXX o daună materială în proporții considerabile în sumă totală de 2800 lei.

Astfel, acțiunile lui Stecolișcic Efim au fost încadrate juridic în baza art. 186 alin. (2), lit. b), c), d) Cod penal, după indicii calificativi – *”sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit de două persoane, prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune materiale în proporții considerabile”*.

Tot el, la 27.12.2020, în intervalul orelor 10:41 – 11:20, aflându-se în localul Secției de Urmărire Penală al Inspectoratului de Poliție Bălți, amplasat pe str. Ștefan cel Mare nr.35, mun. Bălți, având calitatea procesuală de parte vătămată în cadrul procesului penal cu nr. XXXXX din 24.11.2020, fiind avertizat contra semnătura personală despre răspunderea penală pentru declarații mincinoase, acționând cu intenție directă a prezentat organului de urmărire penală declarații prin care a comunicat că: în perioada de timp de la 19.11.2020 orele 20:00 până la 20.11.2020 orele 08:30, cet.Cerevatova Natalia, i-a sustras pe ascuns din domiciliul lui suma de 10 000 lei, prin ce i-a cauzat un prejudiciu material considerabil în valoare 10 000 lei. După efectuarea mai multor acțiuni de urmărire penală s-a stabilit, că la 19.11.2020, a avut loc un conflict între Stecolișcic Efim și Cerevatova Natalia, ca urmare cet.Cerevatova Natalia, nu a mai dorit ca să locuiască împreună cu Stecolișcic Efim, la ce ultimul pe motiv de gelozie, a decis intenționat să depună o plângere pe faptul sustragerii pe ascuns din domiciliul său, și anume din safeul pe care îl deține, a sumei de bani în valoare de 10 000 lei. Totodată s-a constatat, că în momentul conflictului dintre cei doi, era prezentă și minora XXXXX, care a fost martorul ocular celor întâmplate. Cele

expuse supra se confirmă prin declarațiile minorei XXXXX, care indică asupra faptului că a fost telefonată de către partea-vătămată Stecolișcic Efim, și a fost rugată să mintă precum că N.Cerevatova., a sustras suma de bani de la el, fiind și amenințată că în caz contrar, va fi dusă în pădure. La acel moment XXXXX, personal a văzut că în safeu se aflau doar documente și produse cosmetice, iar bani el nu avea, întrucât deseori împrumuta bani pe la vecini. El a mințit totul din răzbunare, pe motiv de gelozie. În cadrul examinării documentelor ridicate de la Stecolișcic Efim, ce ar confirma deținerea banilor în sumă de 10.000 lei, s-a constatat că documentele în cauză demonstrează doar faptul că Stecolișcic Efim, a încheiat un contract de credit pe suma de 10 000 lei cu SRL „Iute Credit”, iar cu acești bani a procurat un telefon mobil de model „Samsung A71” în sumă de 8 755 lei.

Astfel, acțiunile lui Stecolișcic Efim au fost încadrate juridic în baza art.312 alin.(1) Cod penal, după indicii calificativi – *”prezentarea cu bună știință, a declarației mincinoase de către partea vătămată, dacă această acțiune a fost săvârșită în cadrul urmăririi penale”*.

3. Nefiind de acord cu sentința, au declarat apeluri:

3.1. Procurorul în Procuratura mun. Bălți, Cornea Alexandr, prin care a solicitat casarea sentinței și rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Stecolișcic Efim să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2), lit. b), c) și d) Cod penal cu aplicare unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de **1 an** și în baza art. 312 alin. (1) Cod penal cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de **1 an**.

Prin aplicarea prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal să-i fie stabilită pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de **1 an** și **6 luni**.

În motivarea cererii de apel, procurorul a menționat că:

- pedeapsa aplicată inculpatului este prea blândă datorită pericolului social sporit al infracțiunii comise, însă instanța nu a ținut cont de scopul pedepsei care primordial trebuie să restabilească echitatea socială și să prevină săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane;

- inculpatul anterior a mai comis fapte infracționale similare pentru care a ispășit pedeapsa în instituțiile penitenciare, iar ultima dată a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul central din 09.11.2016 în baza art. 186 Cod penal, la 3 ani închisoare și eliberat din detenție la 30.11.2018, ceea ce denotă că acesta comite fapte infracționale cu regularitate;

- prima instanță ignorând prevederile art. 84 Cod penal, i-a aplicat o pedeapsă penală sub formă de amendă, nemotivând pedeapsa stabilită inculpatului anterior, astfel inculpatul nu va conștientiza fapta social-periculoasă comisă care este o infracțiune contra patrimoniului și alta contra justiției.

3.2. Avocatul Vlas Elena în numele inculpatului Stecolișcic Efim, prin care a solicitat casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei, cu aplicarea unei pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunității.

În motivarea apelului, avocatul inculpatului a menționat că:

- inculpatul nu este de acord cu pedeapsa și o consideră neîntemeiată și aspră, are o stare materială precară, are la întreținere copii minori și nu are cu ce achita amenda, a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele săvârșite, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată, a colaborat chiar de la început cu organul de urmărire penală, s-a împăcat cu partea vătămată și a recuperat integral prejudiciul material;

- ținând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare și coroborarea probelor care furnizează informațiile respective, precum și indicarea temeiurilor care fundamentează proporționalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate și așteptările societății față de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, precum și aplicând efectul circumstanțelor atenuante indicate mai sus, a considerat că în privința lui Stecolișcic Efim poate fi aplicată pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 28 septembrie 2021, apelul avocatului Elena Vlas în numele inculpatului Stecolișcic Efim a fost respins ca nefondat.

Apelul procurorului în Procuratura mun. Bălți, Cornea Alexandru, a fost admis, casată sentința în latura penală, în partea stabilirii pedepsei, rejudecată cauza în această parte cu pronunțarea hotărârii după cum urmează:

Lui Stecolișcic Efim recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2), lit. b), c), d) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de **1 (un) an**.

Lui Stecolișcic Efim recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute art. 312 alin. (1) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de **1 (un) an**.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate lui Stecolișcic Efim i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare, pe un termen de **1 (unu) an și 6 (șase) luni**, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În rest dispozițiile sentinței au fost menținute.

4.1. În motivarea soluției emise, instanța de apel a menționat că, în urma aprecierii obiective a aspectelor de fapt și de drept ale cauzei prin prisma bazei probante administrate de către organul de urmărire penală, a ajuns la concluzia privind legalitatea sentinței în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului Stecolișcic Efim și stabilirii vinovăției acestuia de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2), lit. b), c) și d) și art. 312 alin. (1) Cod penal.

În opinia instanței de apel probele administrate pe cauză corespund cerințelor stipulate de art. art.93-101 Cod de procedură penală, adică sunt pertinente, concludente, veridice, utile pentru a putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare, ele fiind în coroborare între ele și demonstrând vinovăția lui Stecolișcic Efim Vasili în sensul învinuirii aduse, în deplină măsură.

Analizând conținutul apelului avocatului, instanța de apel a menționat că argumentele invocate sub aspectul susținerii aplicării pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, nu sunt fondate și formale.

Astfel, instanța de apel reiterând prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal, a notat că chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal în baza căruia este condamnat inculpatul.

Criteriile generale de individualizare a pedepsei sunt acele reguli, principii, prevăzute de Codul penal, de care instanța de judecată trebuie să țină seama la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia, de aceea persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă legală, adică în limitele sancțiunii Legii în baza căreia persoana a fost condamnată.

Prin urmare, instanța de apel la stabilirea categoriei și termenului pedepsei lui Stecolișcic Efim conducându-se de prevederile art. art.61 și 75 Cod penal, a evidențiat că a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, care prin prisma art. 16 Cod penal se divizează în felul următor: infracțiunea prevăzută de art. 186 alin.(2) Cod penal se clasifică ca fiind mai puțin gravă, iar cea prevăzută de art. 312 alin.(1) Cod penal, se califică drept infracțiune ușoară, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat care anterior a comis fapte încadrate în prevederile legii penale (f.d.37, vol. 1), pentru care a executat pedeapsa în instituțiile penitenciare, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării lui, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Scopul pedepsei aplicate inculpatului va fi atins prin aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, dat fiind faptul că Stecolișcic Efim anterior este judecat, iar faptele comise au fost îndreptate contra patrimoniului și contra justiției. Ținând cont de circumstanțele date, în opinia instanței de apel, prima instanță neîntemeiat a individualizat pedeapsa lui Stecolișcic Efim și contrar acestor circumstanțe a ales o pedeapsă pecuniară, pe când urma să fie aleasă una sub formă de închisoare, care va atinge scopul de corectare a lui.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, au declarat recursuri ordinare în termen:

5.1. Avocatul Vlas Elena în numele inculpatului Stecolișcic Efim, prin care invocând prevederile art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei în partea stabilirii pedepsei, cu aplicarea unei pedepse neprivative de libertate.

În motivarea recursului declarat, avocatul a menționat că instanța de apel nu a luat în considerație faptul că inculpatul a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele săvârșite, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată, a colaborat chiar de la început cu organul de urmărire penală, are copii minori la întreținere, s-a împăcat cu partea vătămată și a recuperat integral prejudiciul material. O pedeapsa mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsa mai blândă, nu va asigura atingerea scopului pedepsei penale.

5.2. Inculpatul Stecolișcic Efim, a declarat două recursuri, prin care, fără a invoca unul din temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei cu aplicarea unei pedepse mai blânde, neprivative de libertate, sau remiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea recursurilor, a menționat că este nevinovat, nu a comis fapta de furt și că pedeapsa aplicată este prea aspră, are copii minori la întreținere.

6. Referință asupra recursurilor declarate, a fost depusă de către procurorul în secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, Suvac Nicolae, prin care a pledat pentru dispunerea inadmisibilității recursurilor, ca fiind vădit neîntemeiate.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestora din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.*

Conform dispoziției art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din textul recursului declarat de avocat, Colegiul penal constată că partea apărării a invocat în calitate de temei pentru recurs, prevederile art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală, însă în susținerea respectivului recurs avocatul inculpatului nu a expus o critică întemeiată ce ar evidenția eventuala eroare admisă de instanța de apel care ar afecta legalitatea și temeinicia deciziei emise.

Astfel, Colegiul penal atestă invocarea formală de către avocat a temeiului prevăzut la art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală, iar în partea recursurilor declarate de către inculpat nu a fost identificată semnalarea nici a unui temei, inculpatul preponderent criticând forma și mărimea pedepsei aplicate, totodată expunând opinia privind lipsa de vinovăție pe capătul de acuzare în baza art. 186 alin. (2), lit. b), c), d) Cod penal, însă la fel operând cu expuneri de ordin general.

Prin urmare, analizând decizia contestată prin prisma alegațiilor recurențelor, Colegiul penal atestă că acestea sunt vădit neîntemeiate, întrucât decizia instanței de apel este motivată și întemeiată legal, și în sensul respectiv se evidențiază următoarele raționamente.

Prin criteriile generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de Lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse și pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate

asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului. Respectiv având drept scop, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, conform prevederilor art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Astfel, analizând decizia atacată, Colegiul penal conchide că instanța de apel a motivat pe deplin și suficient necesitatea aplicării pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an și 6 (șase) luni, pedeapsă care este corespunzătoare practicii judiciare în respectivele categorii de infracțiuni, ținându-se cont de toate circumstanțele prezentei cauze penale și cele personale ale inculpatului Stecolișcic Efim, care potrivit materialelor cauzei (f.d.37, vol. 1), nu este la prima abatere penală, fiind anterior condamnat pentru infracțiuni intenționate din domeniul sustragerilor începând cu anul 2003, și aplicate pedepse cu închisoare, însă acesta a continuat comiterea infracțiunilor cu intenție, fapt care atestă clar că pedepsele aplicate anterior nu și-au atins scopul.

În acest sens, Colegiul penal atestă personalitatea inculpatului, fiind predispusă la comiterea infracțiunilor, iar aplicarea unor pedepse alternative celei cu închisoare nu vor avea efect asupra corectării și reeducării inculpatului, instanța de apel corect a stabilit forma pedepsei cu închisoare și aplicat prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inclusiv și art. 75 Cod penal.

Astfel, Colegiul penal atestă că argumentele invocate de către recurenți în susținerea recursurilor declarate, au primit o apreciere completă la judecarea cauzei în ordine de apel, decizia contestată conținând o motivare amplă a soluției emise.

De asemenea, Colegiul penal face trimitere la pct. 37 a hotărârii CtEDO din 16.02.2010 în cauza Albert vs. România, în care s-a statuat că, art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, nu poate fi interpretat ca impunere de a da un răspuns detaliat pentru fiecare argument (cauza Van de Hurk vs Olanda, din 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie printr-un alt mod, să examineze chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Prin urmare, instanța de recurs ordinar constatând temeinicia motivării soluției instanței de apel, o însușește integral întrucât instanța de apel a oferit răspunsuri complete și argumentate tuturor aspectelor esențiale la individualizarea pedepsei, aceasta fiind una proporțională și echitabilă faptelor comise.

În acest context, Colegiul penal conchide că erorile invocate în recursuri nu și-au găsit confirmarea, iar hotărârea atacată este legală și întemeiată, astfel că recursurile urmează a fi declarate inadmisibile, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu art.432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul **Vlas Elena** în numele inculpatului Stecolișcic Efim, și de către inculpat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 28 septembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Stecolișcic Efim XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral 02 februarie 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Țurcan Anatolie